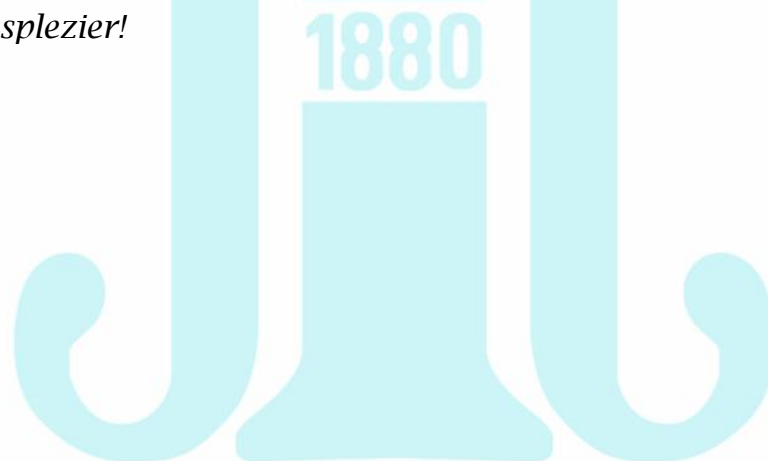

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**WE HEBBEN ALLEMAAL
HETZELFDE VERHAAL**
(Abbiamo tutte la stessa storia)

monoloog

door

1880

Dario Fo

Vertaling : Frans Roth

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2573

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **WE HEBBEN ALLEMAAL HETZELFDE VERHAAL** op te voeren moet de naam van auteur **DARIO FO** ; *vert. Frans Roth* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Dario Fo
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

(Midden op het toneel een oplopend praktikabel, met de afmetingen van een groot bed, waar een vrouw languit op ligt. Gedempt licht.)

VROUW : Nee... nee, laat dat... toe, schei uit... nee, niet zo, ik krijg geen lucht meer. Wacht... Ja, ik vind 't wel fijn, maar dan wel met een beetje... ja, Jezus, hoe moet ik dat nou zeggen... hé, je drukt me helemaal plat. Nee. Schei uit. Je maakt mijn hele gezicht nat... Oh!.. Nee, niet in mijn oor! Ja, ik vind het wel fijn, maar niet in mijn oor. Je lijkt wel een slagroomklopper met die tong van je! Ja, en dat hoeft ook niet. Hoeveel handen heb jij eigenlijk? Zeg... ik moet even bijkomen, hoor. Ga 's even van me af. Toe nou. Wat heb je in Godsnaam gegeten vanavond? Toe nou... Hé, schiet op! We doen net als bij boksen... Hè, hè. Even een break.

(Ze komt langzaam overeind net alsof ze zich bevrijdt van het gewicht van het lichaam van haar partner. Ze zit nu tegenover het publiek.)

En dat noem jij vrijen?... Ik vind het best fijn, ja, maar wel met een beetje gevoel... Sentimenteel gedoe?... Goh, ik dacht al... waar blijft ie? Ja natuurlijk, ik ben een sentimentele trut... Ik ga graag met je naar bed en dat weet je best. Maar wanneer dringt het nou eindelijk 's tot je door dat ik geen flipperkast ben, waar je even honderd lire in doet en dan gaan, floep, alle lampjes aan... pling-plong-pling-plong-pling. Je schudt even en het hele zakie is in beweging. Als je aan mij schudt, ga ik op tilt. Kleinburgerlijke, katholieke opvoeding? Jezus, weet je niks beters. Dat is zo afgezaagd! Als je als vrouw niet meteen in de gewenste positie gaat liggen, hup, rok omhoog, slip naar beneden, benen wijd, dan ben je meteen een trut, die last heeft van complexen. En dat komt allemaal door onze opvoeding. Ja, dat is er bij ons ingestampt door een reactionnair-imperialistisch – kapitalistisch – royalistisch – conformistisch – repressief soort opvoeding. Daar sta je van te kijken, hè. Frustrerend, hè, zo'n intellectuele vrouw... 't Is maar niks. Nee, dan heb je meer aan een dom gansje met zo'n erotisch lachje... *(lacht heel laag, quasi-erotisch...)* Blijf af. *(neuriet gespannen voor zichzelf)* De pest in? Ik? Nee hoor. Hoe kom je d'r bij?... Zullen we dan

maar weer?

(Ze gaat weer liggen, evenwijdig aan publiek; uit de andere toon is het duidelijk dat ze aan het vrijen zijn.)

Als je wilt hè, kun je zo zacht zijn... bijna een mens.

Een echte kameraad. *(ze laat zich gaan, haar stem krijgt iets dromerigs)* Met jou kan ik over dingen praten, waar ik normaal niet aan toe kom. Soms zelfs over interessante dingen. Jij komt tenminste niet alleen bij me om met me te vrijen... Jij rent ook niet meteen weg daarna. En we praten, jij praat en ik luister.. *(steeds meer in extase)* En ik luister en jij praat... *(men begrijpt dat ze op het punt staat een orgasme te bereiken, maar dit wel duidelijk alleen door de toon van de stem)* En jij praat en je praat... en ik... en ik... *(verandert van toon, geschrokken)* ... en ik raak... zwanger. *(smekend)* Hé, je moet even stoppen... *(gedecideerd)* Stop zeg ik. Ik moet je wat vertellen. Ja, het is belangrijk. Ik ben met de pil gestopt. Ik kon er niet meer tegen, ik kreeg er van die zware borsten van, het leken de koepels van de Sint Pieter wel. Ja... ik wil wel. Maar je kijkt wel uit hè. Je weet toch nog wat er de vorige keer gebeurd is. God en daar ben ik zo beroerd van geweest... ja, jij ook, ik weet het, maar sorry hoor, ik toch nog wel wat meer. Goed goed, oké, maar voorzichtig hè...

(Ze vrijen, zij blijft een paar seconden onbeweeglijk liggen, heel stil, de ogen wijd-open, dan stampst ze zenuwachtig met haar voet op de grond; ze kijkt haar partner aan en fluistert hem angstig toe:)

Kijk uit! Kijk uit! Nee, nee het gaat niet. Ik kan me niet ontspannen, ik moet de hele tijd aan die abortus denken. *(De man gaat van de vrouw af, ze komt overeind, duidelijk teleurgesteld.)* Wat nou, heb ik de stemming verpest? Nou, dat spijt me dan. Vind je het zelf niet absurd? Ik wil niet zwanger worden en daarmee verpest ik de romantische sfeer, *(kwader nu:)* En jij noemt jezelf progressief? Doe me een lol zeg. Weet je wat het met jou is? Jij denkt alleen maar aan dat dingetje van je. Ja, dat is het enige waar jij aan denkt. En dat is

repressief – katholiek – imperialistisch – plutocratisch - gefrustreerd gebleven! Ja, bekijk hem maar eens goed. Bovenop zit de kardinaalsmuts en dan krijg je de strepen van de generaal... en hij brengt de fascistische groet! Fascistisch ja! (*verontwaardigd*) Dat is gemeen, wat een rotstreek... je kan toch niet zeggen dat ik m'n verstand in mijn baarmoeder heb. Ja natuurlijk moet ik janken, je hebt me beledigd. (*ze gaat weer languit liggen alsof de man haar met geweld daartoe gebracht heeft*) Wat nou, ik huil en dat windt je op? Ja, ja, ik weet toch dat het jouw schuld niet is! Ik hou ook van jou. Het is allemaal de schuld van de maatschappij, van de multinationals, van de kernenergie. Wat doe je, wat doe je? Stop! Stop, zeg ik... je bent niet gestopt. En ik ben zwanger, ik weet het zeker. (*ze duwt hem weg*) Ik ben zwanger.

(*lichtwisseling*)

Ja mevrouw, ik ben zwanger. Drie maanden over tijd. Ja, de test heb ik al laten doen. Moet ik liggen? Doet U wel voorzichtig? Ja, ik weet dat het geen pijn doet, dat het alleen maar een onderzoek is maar... ik ben zo zenuwachtig. Ik heb al een abortus achter de rug ja, een tijdje geleden, zonder verdoving. Nee, ook niet plaatselijk. En een pijn dat het deed. Maar het ergste vond ik nog hoe ze me behandelden. Alsof ik een hoer was. Ik mocht geen kik geven. Hou je mond, zeiden ze, je hebt een fout gemaakt en daar moet je nou voor betalen. Nou, en betaald heb ik. Dit keer moet het heel anders gebeuren. Ik wil nergens iets van merken, jullie moeten me helemaal wegmaken... lekker slapen. Ik wil nergens wat van weten. Zelfs niet de dag waarop jullie het doen. Jullie moeten me een week van te voren al wegmaken... en er dan rustig de tijd voor nemen. Een miljoen, een miljoen lire? Nou, de prijzen zijn wel gestegen, zeg? Ja, ik begrijp het. De anesthesist, het risico... een miljoen. Ja, ik weet het mevrouw dat we nou een nieuwe wet hebben. Nou ik heb het gemerkt. Ik heb me een ongeluk gezocht naar een dokter die me een abortusbewijs wou geven en naar een ziekenhuis dat me op de wachtlijst zette. Eindelijk word ik opgeroepen, zijn het in het ziekenhuis allemaal gewetensbezwaarden. Allemaal verdedigers van het ongebooren leven. Eén dokter deed alle abortussen. Bek af was die goeie

man. Ja, want de rest had allemaal last van ze geweten. De werksters, de analisten, de verpleegsters, de kok. God, wat had die een last van z'n geweten, de kok. Als we niet met z'n allen de keuken hadden bezet, waren we omgekomen van de honger. De politie kwam binnen, we werden in onze kladden gegrepen en we werden de straat op gegooid. Ik was doodsbang. Ik dacht: als het van die nieuwe wet af moet hangen, dan komt m'n zoontje pas met z'n vierentwintigste ter wereld. Hoeft ie tenminste niet meer in militaire dienst. Is ie meteen werkeloos, kan ie zo als gastarbeider naar het buitenland. Nee mevrouw, dan maar illegaal. Een miljoen. Nou begrijp ik waarom die gynaecologen allemaal zo een last hebben van hun geweten. Die zijn ook niet op hun achterhoofd gevallen. Als je het niet in overeenstemming kan brengen met je geweten... dan vang je elke keer een miljoen. En dat over onze ruggen. *(staat op)* Nee, mevrouw. Ik doe het niet. Het gaat me niet om het geld, dat had ik eventueel kunnen lenen. Maar ik kan niet tegen chantage. We hebben nou eindelijk een nieuwe wet en dan moeten jullie je eraan houden. Ik hou het kind. Ja, ik hou het. Je moet als vrouw tenslotte een kind hebben wil je meetellen. En ik wil meetellen.

(Ze loopt met de rug naar het publiek het praktikabel op.)

Moederschap! Moederschap! Derde maand, vierde maand, vijfde maand, hop met die zwangerschapsoefeningen, en buig en strek en buig en strek en op de billen, en veer en veer en veer... hijgen als een hond, ha, ha, ha... ontspannen... hijgen als een hond, ha, ha, ha, sneller. *(ze hijgt sneller)* Oh, ik word helemaal misselijk, ik voel me draaierig, wat ben ik beroerd zeg. *(moet gaan zitten)* Ha, het beweegt. Ik voel het, het beweegt. Het is net het gefladder van een vogeltje. Wat zacht! Wat zoet! Zoet... ik heb trek in ijs, ijs met slagroom, met chocola, met vruchten, gevulde koek, zure bommen, drop. *(andere toon)* Ja mevrouw, ik geloof dat het zover is. *(gaat achterover liggen, met het hoofd naar het publiek)* Ja. Ontspannen? *(ze hijgt)* Persen? *(ze perst)* Oooh, o God wat doet het een pijn, zeg. Oh, ja, ja, ontspannen... *(ze hijgt)* ... ik pers ja *(ze perst)* ... ooh ik kan het niet.